

РЕШЕНИЕ 8069

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, I ГО, в закрито заседание на осемнадесети декември две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛЕНА ИВАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: МАРИЯ РАЙКИНСКА
ИВАНКА ИВАНОВА

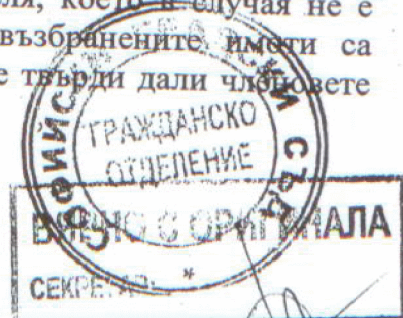
като разгледа ч. гр. д. № 2846 по описа за 2013 година, докладвано от съдия Иванка Иванова и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.435 ГПК.

Постъпила е жалба от [REDACTED] и [REDACTED] срещу наложени възбрани върху несеквеструеми имоти. Твърдят, че притежават по 1 /2 ид. ч. от недвижими имоти, описани в жалбата. Те съставляват единствени жилищни имоти и за двамата жалбоподатели. С оглед на това считат, че наложените от съдия – изпълнителя възбрани върху недвижимите имоти, съставляват превишаване правомощията на съдия – изпълнителя. Молят съда да отмени наложените възбрани върху несеквеструемите по смисъла на процесуалния закон имоти.

В срока по чл.436, ал.2 ГПК е постъпило писмено възражение от вискателя – „[REDACTED]“ АД. Излага съображения, че жалбата е недопустима, тъй като наложената от съдия – изпълнителя възбрана съставлява обезпечителна мярка съгласно чл.393, ал.2 ГПК. С оглед на това същата не подлежи на обжалване по съдебен ред. Счита, че жалбоподателите не са доказали, че имотите са несеквеструеми по смисъла на чл.444, т.7 ГПК, тъй като не са ангажирали доказателства, че имотите съставляват единствен жилищен имот и по отношение на семейството, с което живеят заедно.

Съдия – изпълнителят ИРЕНА МИТОВА - КИРЕЗИЕВА е депозирала мотиви по реда на чл.436, ал.3 ГПК, в които излага съображения, че жалбата е недопустима, тъй като се обжалват действия, които не попадат в кръга от действия, посочени в чл.435, ал.2 ГПК. Насочването на принудителното изпълнение съставлява изпращане на съобщение до длъжника за насрочване на опис, оценка и публична продажба на възбранения имот за удовлетворяване на вземането на вискателя, което в случая не е налице. С оглед на това е без значение дали възбранените имоти са несеквеструеми или не. Също така в жалбата не се твърди дали членовете

на семействата на жалбоподателите нямат други жилища. Счита, че жалбата е процесуално недопустима, а в условията на евентуалност – неоснователна.

С определение от 23.04.2013 г. жалбата е оставена без разглеждане като процесуално недопустима.

С определение от 19.11.2013 г., постановено по ч. гр. д. № 3954/2013 г. по описа на САС, ТО, 6 състав, определението на СГС е отменено и делото е върнато за произнасяне по същество.

Съдът, след като взе предвид изложените в частната жалба съображения, мотивите на съдия – изпълнителя, както и съдържащите се в изпълнителното дело писмени доказателства, приема за установено следното:

Частната жалба изхожда от легитимирана страна, като същата е неоснователна по следните съображения:

Изпълнителното дело е образувано по молба на вискателя „[REDACTED] АД срещу длъжниците „[REDACTED] и Николай Андреев Христов, въз основа на изпълнителен лист, издаден на 15.11.2012 г.

На 24.01.2013 г. на длъжника [REDACTED] е връчена покана за доброволно изпълнение.

С обжалваното постановление е наложена възбрана върху 1/2 ид. ч. от недвижим имот, съставляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор [REDACTED], находяща се в [REDACTED] който се намира в сграда № 1, надлежно индивидуализиран в постановлението.

Нормата на чл.435, ал.2 ГПК регламентира изчерпателно действията на съдия – изпълнителя, които могат да бъдат обжалвани от длъжника – постановлението за глоба и насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо, отнемането на движима вещь или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, както и постановлението за разnosки.

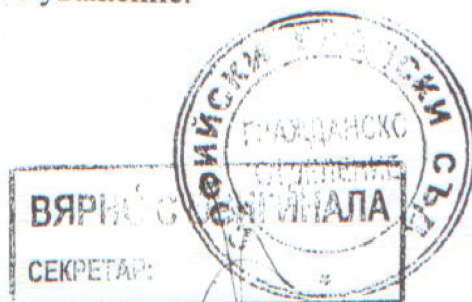
В случая длъжникът обжалва насочването на принудителното изпълнение върху имущество, което смятат за несеквестрируемо, предвид задължителните указания на САС.

Нормата на чл.444, т.7 ГПК регламентира, че изпълнението не може да бъде насочено върху следните вещи на длъжника - физическо лице: жилището на длъжника, ако той и никой от членовете на семейството му, с които живее заедно, нямат друго жилище, независимо от това, дали длъжникът живее в него.

С депозираната жалба не са ангажирани доказателства, че възбраненият имот е единствено жилище на длъжника, както и че членовете на семейството му, с които живее заедно, нямат друго жилище.

По изложените съображения съдът счита, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба, вх. № 1002/04.02.2013 г., депозирана от [REDACTED], ЕГН [REDACTED] с адрес гр. София, ж. к. „Младост” – I част, бл.38А, вх.1, ап.26 и [REDACTED], ЕГН [REDACTED], с адрес гр. София, [REDACTED], вх. [REDACTED], ап. [REDACTED], срещу постановление за налагане на възбрана върху недвижим имот от 22.01.2013 г. по изп. д. № [REDACTED], като неоснователна.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

[Handwritten signatures and initials]

